

Arrest

nr. 272 102 van 28 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 29 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 februari 2022.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt en die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partijen, die verklaren de Syrische nationaliteit en een Koerdische herkomst te hebben, dienen beroep in tegen de beslissingen “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 19 april 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen

en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stipt vooreerst aan dat de onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Hiermee rekening houdende kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals de verzoekende partijen, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen. De Raad benadrukt echter dat ofschoon de situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, de loutere, algemene verwijzing naar de precaire situatie aldaar op zich evenwel niet volstaat om aan te tonen dat de verzoekende partijen hun persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partijen hun situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen en hun verklaringen herhalen en/of citeren, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen. Waar wordt verwezen naar de familieleden van de verzoekende partijen, stipt de Raad, net zoals tevens door de commissaris-generaal wordt aangegeven, nog aan dat elk dossier individueel wordt onderzocht en beoordeeld. In zoverre het betoog van de verzoekende partijen gericht is op de procedure gezinshereniging, dient erop gewezen dat dit niet het voorwerp uitmaakt van onderhavige procedure en is te dezen niet dienstig. Een procedure (verblijf in België op grond van) gezinshereniging en een procedure verzoek om internationale bescherming zijn twee onderscheiden procedures met geheel andere en uiteenlopende doeleinden, procedures en voorwaarden.

3. Derhalve lijken verzoekende partijen geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep

gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 januari 2022, voeren verzoekende partijen aan dat zij het niet eens kunnen zijn met de gemaakte analyse aangezien geen rekening werd gehouden met het kwetsbaar karakter van het jonge gezin met een baby. Verzoekers wijzen op de algemene informatie waaruit blijkt dat de situatie in Griekenland voor erkende vluchtelingen alleen maar slechter wordt. Zij lichten toe dat er geen sprake was/is van overheidssteun, geen werk en zij terecht kwamen/komen in mensonterende omstandigheden. Voorts stellen zij dat ook de sociaal-economische situatie mee in overweging moet genomen worden. Tot slot wijzen zij erop dat de Griekse overheid niet in staat is om hen effectieve bescherming te geven. Verzoeker benadrukt nog dat hij inmiddels gescheiden is van verzoekster en zijn familie (broers, zussen en ouders) hier erkend werd(en) als vluchteling. Verzoekende partijen leggen nog een aanvullende nota neer met een medisch attest en een attest waaruit blijkt dat verzoeker Nederlandse les volgde.

4.3. Wat betreft de verwijzing van verzoekende partijen naar algemene informatie omtrent de algemene situatie in Griekenland (voor erkende vluchtelingen), die volgens hen alleen maar verslechtert en wat hun opmerking betreft dat ook de socio-economische situatie mee in overweging moet worden genomen, wijst de Raad erop dat hiermee wel degelijk rekening wordt gehouden en verwijst hij naar hetgeen dienaangaande in voormelde beschikking wordt opgemerkt, met name het volgende: *“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stipt vooreerst aan dat de onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Hiermee rekening houdende kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals de verzoekende partijen, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen. De Raad benadrukt echter dat ofschoon de situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, de loutere, algemene verwijzing naar de precare situatie aldaar op zich evenwel niet volstaat om aan te tonen dat de verzoekende partijen hun persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partijen hun situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd.”*

4.4. De Raad wijzigt zijn standpunt van voormelde beschikking.

Er wordt niet ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals de verzoekende partijen, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. De loutere, algemene precare situatie aldaar volstaat op zich evenwel niet om aan te tonen dat de verzoekende partijen haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond/geleverd.

De Raad acht *in casu*, gelet op de algemeen gekende recente informatie inzake de hedendaagse ontwikkelingen en inzonderheid de problemen en moeilijkheden waarmee begunstigden van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland (kunnen) worden geconfronteerd, zoals de administratieve obstakels en de erg moeilijke situatie met hindernissen die zich bij een terugkeer stellen en waarnaar de verzoekende partij ter terechtzitting verwijst, en gelet op de gewijzigde gezinssituatie van verzoekende partijen, met name dat zij thans gescheiden zijn, een verder en gedegen onderzoek van

verzoekende partijen hun individuele situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

5. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 april 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS